

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Jaroslavou Lobotkovou ve věci žalobce: **Bc. T. P.**, bytem xxx, zast. Mgr. et Mgr. Martinem Nezvalem , advokátem se sídlem Týnská 1053/21, Praha 1, proti žalovanému: **NEXT REALITY GROUP a.s.**, se sídlem Anglická 583/11, Praha 2, IČ 24671614, zast. Mgr. Jiřím Trunečkou, advokátem se sídlem Moravská 52, Praha 2, o zaplacení částky **19.360,- Kč s příslušenstvím**

t a k t o :

- I. Žaloba, podle které je žalovaný povinen zaplatit žalobci částku 19.360,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 15.12.2015 do zaplacení ve výši 8,05% ročně do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku,

se z a m í t á .

- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení částku 10.648,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jiřího Trunečka, advokáta se sídlem Moravská 52, Praha 2.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou původně u Obvodního soudu pro Prahu 2 se žalobce proti žalovanému domáhá zaplacení označené částky s tím, že uzavřel na začátku ledna 2015 se

žalovaným ústní smlouvu o spolupráci a poskytnutí oprávnění k výkonu práva užití autorské dílo. Na základě této smlouvy dodával žalovanému v průběhu roku 2015 fotografie, které si žalovaný objednal a následně je publikoval na svých webových stránkách. Za to žalobci náležela smlouvná odměna v rámci ceny obvyklé u profesionálních fotografů. Žalobce takto vytvořil aranžovanou firemní kolektivní fotografii, dne 22.1.2015 fotodokumentaci z akce „xxx“, a to celkem 122 fotografií a dne 19.6.2015 fotodokumentaci z akce „xxx“. Celkem zde vytvořil 68 fotografií, z toho 47 bylo uveřejněno na webových stránkách žalované. Tytéž fotografie pak žalobce publikoval na svém facebookovém profilu. Za obě tyto své služby pak vystavil dne 1.12.2015 žalované fakturu, kterou vyfakturoval jako obvyklou odměnu profesionálních fotografů. Za každou akci 8.000,- Kč, tedy 16.000,- Kč + 21% DPH, tedy celkem částku 19.360,- Kč. I když v této ceně byla zahrnuta i cena za aranžovanou firemní fotografii, jejíž obvyklá cena se u profesionálních fotografů pohybuje v řádu tisíců. Žalovaný za toto zveřejnění fotografií, tedy díla žalobce, nic nezaplatil a nebyl ani držitelem licence k veřejnému užití díla, tedy k výkonu práva užití autorské dílo. Doručenou fakturu žalovaný neuznal. Žalobce k tomu tvrdil, že po vypočtení podílu připadá na jednu fotografii částka 105,30 Kč, což je hluboko pod průměrem uveřejněných profesionálních fotografií, 40% z této ceny požaduje za provedení díla a 60% za poskytnutí licence k uveřejnění díla.

Žalovaná učinila nesporným, že žalobce jako fotograf pořizoval fotodokumentaci z akcí pořádaných žalovanou, tak jak žalobce tvrdí, ale naopak namítal, že mezi žalobcem a žalovanou bylo dohodnuto, že žalobce bude pořizovat fotografie z firemních akcí žalované zadarmo, a to jako proti plnění za výhodu, kterou žalovaná poskytla žalobci tím, že mu umožnila využívat zvýhodněné tarify společnosti Vodafone Czech republic a.s., pro telefonní čísla používaná žalobcem. Žalobce tedy profitoval na používání zvýhodněného tarifu, který byl přibližně o 500,- Kč měsíčně výhodnější než tarif pro běžné zákazníky, a za tuto službu se zavázal poříditi žalované fotografie z firemních akcí zdarma. Faktura byla žalobcem vystavena teprve poté, co se nedohodli na účasti žalobce na další akci žalované, když žalobce svoji účast na akci na poslední chvíli odřekl, proto žalovaná ukončila se žalobcem spolupráci. Teprve poté žalobce vystavil předmětnou fakturu.

Po doručení tohoto vyjádření žalobce namítal, že žalovaná se nezabývá telekomunikačními službami, v rámci nichž by mohla plnit žalobci za své závazky poskytování telekomunikačních služeb. Tvrdil, že účtuje za první hodinu standardních fotek grafických prací jako profesionální fotograf 2.000,- Kč + DPH, za každou další započatou hodinu 1.500,- Kč + DPH a za cestu 8,- Kč za jeden kilometr. První akce probíhala od 17.30 do 0.1 hodiny, za tu dobu by tedy žalobce účtoval 12.500,- Kč + DPH, při druhé akci, která probíhala od 11 do 22 hodin, by tedy účtoval 17.000,- Kč + DPH. Namítal, že žádná dohoda mezi žalobcem a žalovanou, jak tvrdí žalovaná, nebyla uzavřena. V roce 2013 mu jeho kamarád D. P. jako soukromá osoba sdělil, že by žalovaná mohla mít výhodné tarify od společnosti Vodafone Czech republic a.s., došlo tedy k přátelské dohodě mezi ním a D. P. a žalobce číslo nahlásil a žalovaná jej převedla pod sebe. Se žalovanou tehdy žalobce vůbec nejednal. Žalovaná mu po ukončení spolupráce jeho staré telefonní číslo zrušila, přitom nemohla nabízet služby osobám mimo společnost žalované, jednala tedy protiprávně, zatímco žalobce byl v dobré víře. Žalobce tarif užíval od roku 2013, žalovaná po něm nic nepožadovala, teprve na začátku roku 2015 ho požádala, zda by nemohl udělat kolektivní fotografii žalované a nafotit firemní akci. Poté padla dohoda, že první dvě firemní akce nebude žalobce účtovat plný tarif, ale paušální částku 8.000,- Kč za jednu akci + DPH a účtovat si bude až na konci roku za všechny firemní akce. Kromě toho mu potom žalovaná jeho telefonní číslo bez varování svévolně zrušila, čímž mu vznikla škoda. Žalobce opět tvrdil, že nikdy nedal souhlas k užití jeho díla bezplatně, žalovaná přitom jeho dílo užívá, nezaplatila nic za licenci

k veřejnému užití a jedná tak v rozporu s autorským zákonem. Tím, že mu žalovaná zrušila telefonní číslo, vlastně konkludentně odstoupila od smlouvy, neboť sama přestala žalobci jednostraně plnit.

Podle § 12 odst. 1 zák. č. 121/2000Sb. autor má právo své dílo užit v původní nebo jiným zpracované či jinak změněné podobě, samostatně nebo v souboru anebo ve spojení s jiným dílem či prvky a udělit jiné osobě smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva; jiná osoba může dílo užit bez udělení takového oprávnění pouze v případech stanovených tímto zákonem. Podle odst. 2 poskytnutím oprávnění podle odstavce 1 právo autorovi nezaniká; autorovi vzniká pouze povinnost strpět zásah do práva dílo užit jinou osobou v rozsahu vyplývajícím ze smlouvy.

Podle §58 odst. 1 téhož zákona není-li sjednáno jinak, zaměstnavatel vykonává svým jménem a na svůj účet autorova majetková práva k dílu, které autor vytvořil ke splnění svých povinností vyplývajících z pracovněprávního nebo služebního vztahu. Takové dílo je zaměstnaneckým dílem. Zaměstnavatel může právo výkonu podle věty první postoupit třetí osobě pouze se svolením autora, ledaže se tak děje v případě převodu obchodního závodu. Má se za to, že takové svolení je neodvolatelné a vztahuje se i ke všem případným dalším postoupením. Třetí osoba, které bylo právo výkonu postoupeno, se pak pro účely tohoto zákona považuje za zaměstnavatele.

Podle § 61 odst. 1 téhož zákona je-li dílo autorem vytvořené na základě smlouvy o dílo (dílo vytvořené na objednávku), platí, že autor poskytl licenci k účelu vyplývajícimu ze smlouvy, není-li sjednáno jinak. K užití díla nad rámec takového účelu je objednatel oprávněn pouze na základě licenční smlouvy, nevyplývá-li z tohoto zákona jinak.

Podle § 2366 zák. č. 89/2012 Sb. odst. 1 není-li ujednána výše odměny nebo způsob jejího určení, je smlouva přesto platná, pokud a) z jednání stran o uzavření smlouvy vyplývá jejich vůle uzavřít úplatnou smlouvu i bez určení výše odměny; v takovém případě nabyvatel poskytovateli zaplatí odměnu ve výši, která je obvyklá v době uzavření smlouvy za obdobných smluvních podmínek a pro takové právo, nebo b) strany ve smlouvě ujednají, že se licence poskytuje bezúplatně.

Soud provedl důkaz výpisem z obchodního rejstříku žalované, výpisem z živnostenského rejstříku žalobce, fotografiemi vytištěnými z internetu z webových stránek žalované včetně průvodního textu, fakturou vystavenou žalobcem žalované dne 1.12.2015, odmítacím dopisem žalované ze 14.12.2015, předžalobní výzvou včetně dokladů o podání, facebookovou telekomunikací mezi žalobcem a S. P., tiskovou mluvčí žalované, fakturací Vodafone a dohodou o převodu telefonního čísla, výsledkem svědka P. P., xxxe žalované, výsledkem svědkyně S. P., manželky prvního svědka a externí zaměstnankyně žalované jako xxx, výsledkem svědka D. S., který v roce 2015 pracoval jako xxx u žalované a částečně též smlouvami, uzavřenými mezi Telefonikou a Vodafone na straně jedné a žalovanou na straně druhé a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z tvrzení samotného žalobce vyplývá, že žalobce prostřednictvím svého přítele D. P., který pracoval jako xxx pro žalovanou, užíval zvýhodněné tarify na mobilní telefon již od roku 2013. V době, kdy jeho přítel přestal pro žalovanou pracovat a žalobce chtěl mít dál zvýhodněný tarif, obrátil se na svou známou z bývalého zaměstnání S. P., která pracovala pro žalovanou jako xxx. Ta ho odkázala na svého manžela, který pracoval pro žalovanou jako xxx a xxx. Tento mu umožnil používat dále zvýhodněný tarif, předal informace dalším

zaměstnancům žalované, domluvili se na tom, že pokud bude mít možnost zvýhodněného tarifu, bude fotit zdarma společenské akce, protože nebyl xxxem. Mezi účastníky bylo nesporné, že žalobce pak dvě akce, v lednu a červnu 2015, nafotil. Z výpovědi svědka P. pak soud zjistil, že skutečně žalobce nabízel, že bude fotit zadarmo, žádné peníze za to nepožadoval, o žádném paušálu nikdy nic nezaslechl. O dalším jednání mezi žalobcem a pracovníky žalované však svědkovi nebylo nic známo

Tuto výpověď svědka P. potvrdila svědkyně S. P., potvrdila, že žalobce zná z bývalého zaměstnání, obrátil se na ni s tím, že by chtěl zachovat firemní tarif, odkázala ho na svého manžela, se kterým se pak žalobce domluvil, že žalobce bude fotit firemní akce a na základě toho bude právě ten firemní tarif. Podrobnosti ohledně firemního tarifu nezná. Žádná domluva ohledně nějaké odměny za focení nebyla, protože žalobce chtěl zachovat firemní tarif. Žalobce zrušil focení poslední akce v roce 2015 pro nemoc a tím porušil to, co bylo domluvené. Svědkyně pak poté rovněž potvrdila pravost facebookové korespondence již založené ve spise. Svědkyně rovněž potvrdila, že domluva byla taková, že žalobce nafotí všechny firemní společenské akce, teoreticky mohly být dvě až tři během roku, žalobce tehdy kontaktovala kvůli termínu, kdy ta akce měla být, jinak se vše dozvěděla u vedení firmy, přímo u jejich domluvy nebyla. Věděla však i od vedení firmy i od žalobce, že takto byli domluveni. Tu poslední akci, kterou již žalobce nenafotil, napřed potvrdil účast, potom to den před akcí zrušil, vše tehdy konzultovala s vedením a D. S., který tu akci zajišťoval. Pokud jí žalobce nabízel na focení kolegu, kterého by měli platit, s tím ona nesouhlasila. Sehnala si pak jiného profesionálního fotografa, kterého firma zaplatila, a to 5.000,- Kč za den.

Z výpovědi svědka D. S. pak soud zjistil, že v roce 2015 pracoval jako xxx, se žalobcem přišel do kontaktu, viděl ho na dvou akcích žalované, měl fotit události z těch akcí, o jakou přesně šlo dohodu, to neví. Od vedení dostal pokyn, v kolik hodin mají akce začínat, asi dva dny před akcí žalobce kontaktoval, neví přesně, jaká byla dohoda, ale u jeho jména nebyla žádná finanční položka, ví to, protože celé akce organizoval. Měla to být jakási reciprocita za mobilní tarify. Spolupráci ukončil žalobce, když den před akcí řekl, že nemůže, a tím porušil dohodu. Ze smluv, které žalovaná uzavřela nejprve z Telefonikou a potom s Vodafonem, soud pouze zjistil, že telefonní čísla žalobce těmito smlouvami prochází.

Pokud tedy žalobce tvrdí, že uzavřel s žalovanou, a to prostřednictvím pana P., smlouvu, na základě které byla žalovaná oprávněna užívat fotografie jím vytvořené na dvou akcích v roce 2015, a že se domluvili na odměně ve výši 8.000,- Kč za každou akci včetně DPH, pak existence takovéto dohody prokázána naprosto nebyla. Svědek P. výslovně uvedl, že fotografování ze strany žalobce pro žalovanou mělo prověřnout zadarmo, totéž potvrdila svědkyně P., svědek S. pak nepřímo totéž potvrdil tím, že měl přehled o rozpočtu na každou akci a fotografovi se nic neplatilo. Kdyby se mu mělo platit, tak by takovou informaci určitě dostal, protože dělal rozpočet pro každou z akcí v roce 2015.

Na základě shora uvedeného tedy má soud za to, že došlo k dohodě mezi účastníky v tom smyslu, že žalobce bude fotit společenské akce žalované zdarma. Ničím nebylo prokázáno tvrzení žalobce, že by došlo k dohodě o placení 8.000,- Kč + DPH za každou nafocenou akci. Defakto se v tomto případě jedná o dílo vytvořené na objednávku, se kterým žalovaná může nakládat k účelu, ke kterému bylo dílo vytvořeno. Je zcela zřejmé, že pokud se jednalo o společenskou akci žalované, že tato ji má vyvěšenou na svých internetových stránkách, protože její zaměstnanci a xxxi, kteří s ní spolupracují, by měli být o takových akcích informováni a v podstatě nikoho jiného to nemůže ani objektivně zajímat. To, že soud uvěřil jednak třem vyslechnutým svědkům, je pak dáno jednak způsobem, kterým tyto

svědkové vypovídali, protože byli naprosto věrohodní a bezprostřední, a jednak to koresponduje i logicky s tím, co žalobce sám v návrhu vůbec neuváděl, ale následně doplnil, tedy že měl možnost výhodného tarifu prostřednictvím žalované, který mu nejprve kontaktoval jeho známý D. P. a později právě svědek P. tím, že žalobce fotil na společenských akcích žalované. Dostal se do pozice spolupracujícího obchodního partnera, který tak má možnost využívat výrazně zvýhodněný tarif telekomunikačních služeb společnosti Vodafone Czech republic a.s.. Žalobce tedy neprokázal, že by mu náležela jakákoliv odměna za vytvoření a za užití díla. Naopak soud má za prokázané, že došlo k ujednání, že žalobce dílo vytvoří bezplatně a stejně tak licenci k užití díla.

Výrok o náhradě nákladů řízení mezi účastníky navzájem je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalovaná měla ve věci plný úspěch a náleží jí tak právo na náhradu nákladů řízení za zastoupení advokátem, který ve věci vykázal 4 úkony (příprava a převzetí zastoupení, vyjádření k žalobě a 2x účast při ústním jednání) po 1.900,- Kč za jeden úkon dle § 7 vyhlášky číslo 177/1996 Sbírky, dále 4x režijní paušál po 300,- Kč dle stejné vyhlášky, tedy celkem 1.200,- Kč a 21% DPH ve výši 1.848,- Kč, tedy celkem částka 10.648,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15ti dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 5.června 2007

JUDr. Jaroslava Lobotková, v.r.
soudce

Za správnost:
J.P.